

nige Medlemmer indenfor Bagermestrenes Organisationer, og de vilde sikkert ikke have holdt sig tilbage, hvis deres Formænd paa noget Punkt var gaaet ud paa egne og vilde Veje. Der er intet som helst, der tyder paa, at de Bagermestre, der har underskrevet, ikke skulde være et fuldgyldigt Udtryk for deres Organisationsmedlemmers Villie; og naar dette er Tilfældet, tror jeg, det er bedre at lide paa dette end paa det ærede 3die Medlem for Hovedstadens Forsikring om, at han nu talte ogsaa paa Bagernes Vegne. Det gør det ærede Medlem aldeles ikke. Han taler maaske paa nogle Rugbrødsfabrikanters Vegne, men han taler ikke paa Bagermestrenes Vegne. Det ærede Medlem har ingen Bemyndigelse til at tale paa de Bagermestres Vegne, om hvilke der her fortrinsvis er Tale. Naar vi endelig skal ind paa at drøfte Underskrifternes Værd, saa lad mig blot sige, at siden jeg forleden Dag oplevede at se det ærede 3die Medlem for Hovedstaden som Medlem af Valutaraadet kræve Valutaloven gennemført og i Rigsdagen arbejde imod dens Gennemførelse, er min Respekt for det ærede Medlems Underskrift og Tilslutning dalet en Smule, det skal jeg indrømme.

Laurits Jensen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) fremhævede den Afstemning, der havde fundet Sted om Natarbejdet mellem Mestrene, hvorved 1059 Mestre havde erklæret, at Natarbejde var unødvendigt. Paa Baggrund deraf bliver det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Henningsen) betænkelig og siger: Naar Forholdet ligger saaledes, opgiver jeg den Anskuelse, jeg havde om dette Spørgsmaal ved anden Behandling. Nu er det ganske vist rigtigt, at 1059 Mestre har udtalt, at Natarbejde var unødvendigt; men de Mestre, der har afgivet denne Udtalelse, har ingenlunde dermed sagt, at de gav Afkald paa deres Arbejdsret og deres Arbejdsfrihed. Det er dette Princip, hvorom vi stemmer i Dag i dette høje Ting: det er den selvstændige Mesters Arbejdsret og Arbejdsfrihed nu og i Fremtiden, der afgøres. Og jeg vil have Lov til at sige, at den Dag kan komme, da det bliver nødvendigt for den næringsdrivende Bagermester at tage Natarbejdet op, den kan maaske komme længe før, end de fleste tilstedeværende tror. Vi ser, hvorledes vore Arbejdsforhold udvikler sig. Det er i højeste Grad nødvendigt for den næringsdrivende udøvende Mester at have den fulde Frihed

til at kunne gøre sig gældende den Dag, da Nødvendigheden kalder paa ham. Derfor kan jeg ikke følge det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds i hans Betragtninger over Bagermestrenes Afstemning om Afskaffelse af Natarbejdet som unødvendigt, idet jeg bestemt understreger, at disse Folk ingen Sinde og ingenlunde har stemt om deres Arbejdsret eller deres Arbejdsfrihed; og det er paa den Ret og den Frihed, dette Ændringsforslag i højeste Grad tager Sigte.

Steengaard-Kirkegaard: Det ærede Medlem fra Kerteminde (Henningsen) sagde før, at han oprindeligt havde nogen Sympati for det Ændringsforslag, som var stillet, men efter at han havde set Udtalelsen fra Bagermestrene, havde han forandret Opfattelse. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem virkelig kan have den Opfattelse, at det Ansvar, der er forbundet med at vedtage en saadan Lovbestemmelse, kan lægges over paa en $\frac{1}{3}$ af Bagermestrene. Det maa jo dog ogsaa have sin store Betydning, hvorledes den øvrige Del af Bagermestrene ser paa det Spørgsmaal. Jeg haaber, at det ærede Medlem har Ret i, at han kan forene det med sin Samvittighed at lægge Ansvaret over paa Bagermestrene; thi jeg vilde finde det i allerhøjeste Grad forkasteligt, hvis det egentlige Hensyn alligevel var Familiehensynet til Socialdemokratiet og til det gode Samarbejde. Her staar vi ved et saadant Principspørgsmaal, at det ikke er rigtigt for Medlemmer af Tinget, der i øvrigt har en anden Opfattelse overfor socialistisk Statssystem end den, selve Socialdemokratiet har, at hjælpe til at faa dette System sat i Gang. Det er nemlig rigtigt, som Minister Stauning sagde for lidt siden, at han ikke skulde have noget imod, om Fortsættelsen kom ret snart og vi fik en lignende Lov ogsaa med Hensyn til Skræddermestre og Skomagermestre. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den rette Vej til at hindre Fortsættelsen er, at vi i Dag hindrer Begyndelsen.

Den højtærede Minister talte om den personlige Frihed, og Ministeren fandt, at det var hans Opgave at forsvare Bagersvendenes Frihed. Men det er unødvendigt for Ministeren at gaa i Lag med den Opgave; thi der er ingen, der tænker paa at angribe Bagersvendenes Frihed. Vi er enige om, at Bagersvendene og Lærlingene ikke skal have Lov til at arbejde mellem Kl. 8 Aften og Kl. 4 Morgen. Med al den Udenomssnak kommer man ikke udenom